

ประกาศนายทะเบียนพรการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคชัมมาธิปไตย

ด้วยนายทะเบียนพรการเมือง ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคชัมมาธิปไตย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๒/๒๕๕๖ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ขอบบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคชัมมาธิปไตย ดังนี้

อุดมการณ์พรรคชัมมาธิปไตย

พรรคชัมมาธิปไตยยึดมั่นในอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขบนรากฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนแบบ สันตินิยม พรรมาธิปไตย

นโยบายพรรคชัมมาธิปไตย พ.ศ. ๒๕๕๖

นโยบายของพรรคเกิดจากความร่วมมือและร่วมใจของกลุ่มคนที่รัก ศรัทธา และห่วงแหนพระศาสนาตามที่ปรากฏในรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. นโยบายพระศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

๑. ยกย่อง เชิดชู และเทิดทูนพระศาสนา โดยให้เป็นที่เคารพสักการะอย่างสูงยิ่ง และนำไปปฏิบัติให้เป็นวิถีชีวิตอย่างแท้จริง

๒. ปฏิรูปกฎหมายโครงสร้างส่วนราชการและองค์กรในพระศาสนาให้สอดคล้องกับหลักธรรมคำสั่งสอนของพระศาสนา

๓. พัฒนาศาสนิกชนให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมคำสั่งสอนของพระศาสนา ทั้งในทางปริยัติและปฏิบัติทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย

๔. เผยแผ่พระศาสนาผ่านบุคคล และสื่อทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ซึ่งจะจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการต่อไป

๕. ส่งเสริม สนับสนุน อุปถัมภ์ ค้ำครองและพิทักษ์พระศาสนาให้มีความเจริญรุ่งเรืองจนเป็นที่พึ่งและที่หวังของศาสนิกชนได้เป็นอย่างดี

๖. ทำนุบำรุงศาสนสถาน และศาสนวัตถุให้มั่นคงถาวร สามารถรับใช้พระศาสนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗. บริหารจัดการศาสนสมบัติให้เป็นประโยชน์ต่อกิจการพระศาสนาโดยตรง

๘. จัดตั้งกองทุนพระศาสนาเพื่อกิจการพระศาสนาทุกรูปแบบ

๙. ทำให้ศาสนสถานเป็นศูนย์กลางของบ้าน สถานศึกษา และชุมชนได้อย่างแท้จริง

๑๐. สนับสนุนให้บุคลากรทางศาสนาได้ไปศึกษา ดูงานด้านศาสนา ยังแหล่งที่เกิดของศาสนาทุก ๆ ปี อย่างน้อยปีละ ๕ รุ่น

๑๑. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดและประจำภาคที่มีความพร้อมทั้งอาคารสถานที่ พระสมาธิอาจารย์ พระวิปัสสนาจารย์ ที่มีคุณภาพและเทคโนโลยี ทางการศึกษาเผยแผ่ที่มีประสิทธิภาพ

๑๒. จัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อปฏิรูปกิจการพระศาสนา ทุก ๕ ปี

๑๓. ให้เสรีภาพในการนับถือศาสนา และสามารถปฏิบัติตามศาสนบัญญัติหรือปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือของตน โดยไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อศาสนาอื่นหรือหน้าที่ของพลเมือง และไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

๑๔. ให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑๕. สนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑๖. ส่งเสริม สนับสนุน อุปถัมภ์ ทำนุบำรุง รักษา ศิลปะ ศิลปสถาน ศิลปวัตถุ และวัฒนธรรมไทยให้ได้อย่างมั่นคงและถาวรยาวนาน

๑๗. ส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมไทย ทั้งด้านวัตถุและทั้งด้านจิตใจ ให้สามารถรับใช้สังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑๘. ส่งเสริมความภาคภูมิใจในศักดิ์ศรีและทัศนคติที่ดีที่เกิดมาเป็นคนไทย และให้ความสนใจโลกาภิวัตน์

๒. นโยบายการศึกษา

๑. ยึดมั่นในสิทธิของกุลบุตร กุลธิดา ที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๑๒ ปีที่รัฐจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

๒. คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาทุกระดับ

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชน และองค์กรวิชาชีพ ได้ร่วมมือกับรัฐ ในการจัดการศึกษาทุกประเภทและทุกระดับ โดยคำนึงถึงการลงทุนในระบบเศรษฐกิจ แบบเสรี

๔. จัดให้มีการวางแผนทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับความต้องการ กำลังคนของประเทศ

๕. ผลิตและพัฒนากำลังคนทุกประเภทและทุกระดับให้สอดคล้องกับ ความต้องการกำลังคนตามแผนทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา คนว่างงานและความสูญเสียงบประมาณและทรัพยากรในการผลิตและพัฒนา กำลังคน ของประเทศ

๖. ส่งเสริมการเรียนการสอนทุกระดับให้สามารถพัฒนากำลังคนทั้ง ในระบบ นอกกระบบและตามอัชฌาศัย ให้เป็นพลเมืองที่เป็นทั้งคนเก่งและคนดีในเวลา เดียวกัน

๗. ปฏิรูประบบตำแหน่งและค่าตอบแทนของครู บุคลากรทางการศึกษา และคณาจารย์ให้สอดคล้องกับระดับของความยุ่งยากของงาน ค่าครองชีพ และค่า ตอบแทนในภาคเอกชน

๘. เน้นย้ำการพัฒนากำลังคนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยไม่ต้องอาศัยและพึ่งพาผู้เชี่ยวชาญจาก ต่างประเทศเหมือนที่เคยเป็นมาและที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

๙. ปฏิรูประบบการผลิต การพัฒนาและฝึกอบรมครู บุคลากรทางการศึกษา และคณาจารย์ให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะและทัศนคติที่ดีต่ออำนาจหน้าที่ของตน

๑๐. จัดตั้งกองทุนการศึกษาทั้งจากภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปที่ประสงค์จะศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาทุกระดับ และช่วยปลดเปลื้องหนี้สินของครู บุคลากรทางการศึกษา และคณาจารย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นหนี้สินในระบบของสถาบันการเงิน

๓. นโยบายความมั่นคงของประเทศ

๑. ป้องกันและรักษาความมั่นคงจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศและการรักษาผลประโยชน์ของชาติ

๒. ส่งเสริม และสนับสนุนความร่วมมืออันดีกับนานาชาติโดยเฉพะอย่างยิ่งกับมิตรประเทศเพื่อนบ้าน

๓. พัฒนาชุมชน สังคม และสร้างความเป็นธรรมและความเสมอภาคในสังคม

๔. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัว และชุมชน

๕. ส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน สตรี ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

๖. บำบัดทุกข์ บำรุงสุขและรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

๗. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและภัยพิบัติทั้งปวงของประเทศ

๘. ส่งเสริมและรักษาความมั่นคงภายในประเทศ

๙. ป้องกันและปราบปรามการลักลอบเข้าเมืองและการประกอบอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ จากชาวต่างประเทศ

๔. นโยบายป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และยาเสพติด

๑. ปฏิรูปกระบวนการบริหารจัดการและกระบวนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาต อนุมัติจัดซื้อ จัดจ้าง และการให้สัมปทาน ให้มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน

๒. ส่งเสริมให้มีการแจ้งเบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบ การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดโดยการให้รางวัลและความดีความชอบแก่ผู้แจ้งเบาะแสดังกล่าวเมื่อความจริงปรากฏ

๓. ปฏิรูปกฎหมายให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับในกระทรวง ทบวง กรม สำนัก กอง ฝ่ายหรืองาน จังหวัด อำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งที่เป็นนักการเมืองและข้าราชการประจำต้องร่วมรับผิดชอบร่วมกันทุกคนเมื่อมีการทุจริตและประพฤติมิชอบเกิดขึ้นในหน่วยงานของตน

๔. ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และปัญหายาเสพติด โดยการให้การศึกษาแก่เด็ก เยาวชนในสถานศึกษาและประชาชนทั่วไปถึงพิษภัยของการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งปัญหายาเสพติดอีกด้วย

๕. ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และปัญหายาเสพติดอย่างเฉียบขาดและเป็นธรรม

๖. ประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ และปัญหายาเสพติด

๕. นโยบายแรงงานและสวัสดิการสังคม

๑. จัดหางานและอำนวยความสะดวกทั้งในประเทศ และต่างประเทศ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและค่านายหน้าในรูปแบบต่างๆ

๒. พัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓. ให้รางวัลหรือค่าตอบแทนผู้ที่แจ้งเบาะแสแหล่งงานที่มีตำแหน่งว่าง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๔. ปรามปรามผู้ประกอบการจัดหางานที่เอาเปรียบ น้อโกง และดำเนิน ธุรกิจที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายอย่างจริงจังและเป็นธรรม

๕. จัดสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ใช้แรงงาน

๖. จัดให้มีการประกันสังคมให้แก่ผู้ใช้แรงงาน รวมทั้งการให้ความสะดวก และให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรม

๖. นโยบายสาธารณสุข

๑. ร่วมมือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อสำรวจและทำทะเบียนประชาชน โดยจำแนกตามระดับของรายได้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อนำไปสู่การให้บริการสาธารณสุข ประชาชนตามระดับของรายได้

๒. ให้บริการสาธารณสุขทุกประเภทโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายแก่ผู้ยากไร้ที่ไม่สามารถช่วยตัวเองได้

๓. ให้บริการสาธารณสุขทุกประเภทโดยเก็บค่าใช้จ่ายบางส่วนสำหรับ ประชาชนที่สามารถช่วยตัวเองได้ระดับหนึ่ง

๔. เน้นการป้องกันด้วยสุขภาพอนามัยของประชาชนมากกว่าด้านรักษา และฟื้นฟูโดยให้การศึกษาและความรู้ด้านสาธารณสุขที่ถูกต้องอย่างทั่วถึงและอย่างต่อเนื่อง

๕. ปฏิรูปกระบวนการบริหารจัดการและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ด้านการแพทย์และสาธารณสุขให้ทันสมัย และเหมาะสมจนสามารถจูงใจให้บุคลากรทางการสาธารณสุข สามารถรักษาศักดิ์ศรี เกียรติยศ เกียรติศักดิ์ และฐานะทางเศรษฐกิจที่สามารถแข่งขันกับภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศได้

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ ยาและสมุนไพรไทยไว้ใช้ในวงการสาธารณสุขโดยไม่ต้องพึ่งพาต่างประเทศหรือถ้าจะต้องพึ่งพาต่างประเทศก็ให้มีจำนวนน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นจริงๆ

๗. นโยบายการเมืองและการบริหารราชการแผ่นดิน

๑. ส่งเสริมการเมืองในระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

๒. เน้นการเมืองในระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของประชาชนมากกว่าประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนเพียงอย่างเดียว

๓. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสมัชชาหรือกลุ่มการเมืองภาคประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด ภาค และระดับประเทศอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง ตั้งแต่การได้มาซึ่งอำนาจ การใช้อำนาจของนักการเมืองและข้าราชการประจำ รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนและการเผยแพร่ประโยชน์ของประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขแบบมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งในระบบนอกระบบ และตามอัธยาศัย ในทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถม

มัธยม และอุดมศึกษา เพื่อสร้างนักประชาธิปไตยที่มีความสามารถ คุณธรรม และ จริยธรรม และเพื่อกำจัดการเมืองน้ำเน่าที่ไร้ความสามารถ ไร้คุณธรรมและจริยธรรม ออกจากวงการเมือง

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งพรรคการเมืองให้สามารถเป็นตัวแทน ของประชาชนในภาคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖. ปฏิรูประบบราชการให้ราชการส่วนกลางมีขนาดเล็กลงแต่มีคุณภาพ ซึ่งจะต้องทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแผน กำหนดมาตรฐานทางวิชาการ ให้บริการทางวิชาการและทรัพยากร การบริหารและกำกับ ตรวจสอบ และควบคุม ให้เป็นไปตามนโยบาย แผนและมาตรฐานทางวิชาการ โดยไม่ใช่เป็นหน่วยปฏิบัติการ เสียเอง พร้อมทั้ง กับการปฏิรูประบบราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่น ให้สามารถ นำนโยบาย แผน และมาตรฐานทางวิชาการไปบริหารและดำเนินการให้สามารถให้บริการ แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๗. ปฏิรูประบบกระบวนการบริหารและการดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการอนุญาต อนุมัติ การจัดซื้อจัดจ้างและการให้สัมปทานที่โปร่งใส ประชาชน สามารถตรวจสอบได้อย่างแท้จริง

๘. ปฏิรูประบบตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการ ในรูปแบบต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้สอดคล้องกับบทบาทอำนาจหน้าที่และ ค่าครองชีพของประเทศ

๙. จัดระบบการประกวดและการให้รางวัลแก่นักการเมืองและข้าราชการ ประจำที่ท่าประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติและประชาชนอย่างเป็นระบบอย่างทั่วถึง และ อย่างต่อเนื่อง

๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และองค์การประชาชนในรูปแบบต่างๆ ให้เข้ามามีบทบาทในการได้มาซึ่งอำนาจ การใช้อำนาจ และการตรวจสอบการใช้อำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๘. นโยบายเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง

๑. น้อมนำเอาระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาปฏิบัติอย่างจริงจัง และให้เป็นรูปธรรมเพื่อลดการพึ่งพาต่างประเทศให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

๒. ส่งเสริม และสนับสนุนเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่อยู่บนพื้นฐานของความเท่าเทียมและพึ่งพาซึ่งกันและกันอย่างเป็นธรรม

๓. สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจแบบยั่งยืนและมั่นคงในทุกระดับทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และระดับประเทศโดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาและทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการและเงินทุนเพื่อการสร้างงาน และสร้างรายได้ รวมทั้งการออมอย่างเป็นระบบ อย่างทั่วถึงและอย่างต่อเนื่อง

๕. ส่งเสริม สนับสนุนและเร่งรัดพัฒนาตลาดเงิน ตลาดทุน ตลาดตราสารหนี้ และสถาบันทางการเงินที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ การระดมทุน การออม และการสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อการสร้างงานและการสร้างรายได้ของประชาชน

๖. รักษาเสถียรภาพทางการเงิน และการคลัง โดยการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังอย่างเคร่งครัด

๗. ปฏิรูประบบภาษีอากรของประเทศ ให้สอดคล้องกับทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาและโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนและความไม่โปร่งใสในการจัดเก็บอันจะนำไปสู่การกระตุ้นระบบเศรษฐกิจ การระดมทุน และการออมของประชาชนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

๘. สร้างความเข้มแข็งและความโปร่งใสให้กับสถาบันทางการเงินเพื่อให้เป็นแหล่งสะสมทุนและการกระจายเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๙. จัดสรรงบประมาณแบบยืดหยุ่นอาจเป็นรายปีหรือรายสองปีตามความเหมาะสมและความจำเป็นในทางเศรษฐกิจ การเงิน และการคลังของประเทศ

๑๐. ปฏิรูประบบการเงิน การคลัง และงบประมาณให้ทันสมัยและสามารถสนองความต้องการของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

๑๑. ส่งเสริมการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินในประเทศมากกว่าจะกู้ยืมจากสถาบันการเงินจากต่างประเทศ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินเพื่อการพัฒนาประเทศ

๕. นโยบายการพาณิชย์

๑. ลดการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยทุกชนิดและทุกประเภทที่ไม่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศและที่ก่อให้เกิดความฟุ้งเฟ้อและสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็นและในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมการส่งออกให้มากยิ่งขึ้น

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีตลาดทั่วไป ตลาดกลาง ตลาดล่วงหน้า และตลาดในต่างประเทศเพื่อรองรับสินค้าและบริการที่ส่งเสริมให้มีการผลิตขึ้นทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคมและระดับประเทศ

๓. สนับสนุนให้มีการยกระดับความสามารถในการผลิต และการบริหารจัดการเพื่อการแข่งขันในเวทีการค้าระหว่างประเทศ

๔. ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มคุณค่าของผลผลิตสินค้าและบริการให้มากยิ่งขึ้น

๕. ส่งเสริม และสนับสนุนการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถซื้อขาย และแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการได้อย่างกว้างขวางทั่วโลก

๑๐. นโยบายการเกษตรและสหกรณ์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการเกษตรแบบผสมผสานให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อการพึ่งพาตนเองให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

๒. ปฏิรูประบบการถือครองที่ดินเพื่อการเกษตรอย่างขนานใหญ่ เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินที่เป็นของตนเอง

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการ เงินทุนและอื่นๆ แบบบูรณาการให้แก่เกษตรกร ให้มีความรู้ความสามารถในการจัดหาเงินทุน วิธีการผลิตและการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. จัดหาตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อยกระดับราคาสินค้าและบริการทางการเกษตรให้สูงขึ้นในระดับที่คุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ

๕. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อการวางแผนการผลิตสินค้าและบริการภาคการเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

๖. ปฏิรูประบบสหกรณ์ที่เป็นมา และที่เป็นอยู่ในปัจจุบันอย่างขนานใหญ่ เพื่อให้สหกรณ์เป็นองค์กรที่โปร่งใส ปราศจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ สามารถเป็นที่พึ่งพาและที่หวังของสมาชิกได้อย่างแท้จริง

๗. จัดตั้งกองทุนการเกษตรให้แก่เกษตรกร ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อช่วยปลดปล่อยหนี้สินในระบบสถาบันการเงินอย่างเป็นระบบและอย่างทั่วถึง

๑๑. นโยบายการเกษตรอุตสาหกรรม

๑. ส่งเสริม สนับสนุน และเร่งรัดให้มีการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ และวิจัย เพื่อการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตทางการเกษตรของประเทศ

๒. ส่งเสริม และสนับสนุนให้นักลงทุนภายในประเทศเข้าไปจัดตั้งโรงงานทางการเกษตร อุตสาหกรรม โดยการลดภาษีเงินได้หรือการลดภาษีนำเข้าสินค้าที่จำเป็นต่อการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหรือสิทธิพิเศษอื่น ๆ ที่จำเป็น

๓. ส่งเสริม และสนับสนุนกิจการการเกษตรอุตสาหกรรมโดยการจัดหาตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อรองรับผลผลิต ด้านการแปรรูปและการสร้างมูลค่าเพิ่มดังกล่าว

๔. จัดหาแหล่งเงินทุนและสนับสนุนด้านวิชาการให้แก่ผู้ประกอบการด้านการเกษตรอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๒. นโยบายอุตสาหกรรม

๑. ส่งเสริม สนับสนุน และเร่งรัดให้มีการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมให้กว้างขวางและกระจายไปทั่วประเทศ

๒. สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม ทั้งในด้านวิชาการ เงินทุน ภาษี และการตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

๓. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัยการส่งเสริมการลงทุนด้าน อุตสาหกรรมทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ใช้ ทรัพยากรภายในประเทศแบบยั่งยืนและไม่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

๔. ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตอยู่เสมอ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๕. สร้างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรุ่นใหม่ และพัฒนาผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมที่มีอยู่ให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อกิจการ อุตสาหกรรมที่โปร่งใสและซื่อสัตย์ต่อกิจการของตนเองและลูกค้าทั่วไป

๑๓. นโยบายคมนาคมและขนส่ง

๑. วางแผนระยะยาวเพื่อการขยายเครือข่ายการคมนาคม และขนส่ง ทั่วประเทศและระหว่างประเทศในอันที่จะเชื่อมต่อพื้นที่ในประเทศกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อการค้าและแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง ประเทศ

๒. ขยายเส้นทางคมนาคมและขนส่งภายในประเทศเพื่อให้เป็นโครงสร้าง พื้นฐานที่สำคัญในอันที่จะสนับสนุนการพัฒนาประเทศทุกรูปแบบอย่างทั่วถึง และ อย่างต่อเนื่องตามศักยภาพทางการเงินการคลังของประเทศ

๓. จัดตั้งกองเรือพาณิชย์หรือพาณิชย์นาวีเพื่อกระตุ้นระบบเศรษฐกิจ และส่งเสริมการลดต้นทุนเพื่อการคมนาคมและขนส่งที่ต้องอาศัยกองเรือจากต่างประเทศ

๔. ปฏิรูประบบการอนุญาต อนุมัติการจัดซื้อจัดจ้าง การจัดเก็บค่าผ่านทาง และการให้สัมปทานในการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงชนบท การก่อสร้างอาคารสถานที่ และการซ่อมแซมถนนทุกประเภท ให้โปร่งใสปราศจากการทุจริตและประพฤติมิชอบให้จงได้

๕. ปฏิรูประบบและสัญญาการจราจรให้เหมาะสมกับสภาพปัญหา และความจำเป็นของการคมนาคมขนส่งทั้งในเมืองและชนบท

๖. ส่งเสริม และสนับสนุนให้เอกชนในประเทศเข้าร่วมลงทุนในกิจการคมนาคมและการขนส่งมากยิ่งขึ้น

๗. วางแผนระยะยาว เพื่อจัดระบบการคมนาคมและขนส่งตามสภาพปัญหาและความจำเป็นในแต่ละพื้นที่เพื่อป้องกันปัญหาการจราจรในเมืองใหญ่และเมืองที่กำลังเจริญเติบโตทั่วประเทศ

๑๔. นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรของรัฐในการจัดสรรคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมให้มีประสิทธิภาพ

๒. ส่งเสริม และสนับสนุนการใช้วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชนทั่วไปด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะอื่น ๆ ตามความจำเป็น

๓. เร่งรัดและสนับสนุนให้มีการใช้อิเล็กทรอนิกส์ในด้านต่าง ๆ ทั้งในระดับรัฐบาล ระดับกระทรวง ทบวง กรม สำนัก กอง ฝ่ายงาน จังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน รัฐวิสาหกิจ องค์กรอิสระ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีการยึดโยงกันแบบเครือข่าย อันจะเป็นประโยชน์ในการประสานนโยบาย และการนำนโยบายไปบริหารจัดการในกิจการของรัฐด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๕. นโยบายการพลังงาน

๑. ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์และวิจัยเพื่อผลิตพลังงานและกระแสไฟฟ้าจากผลิตผลทางการเกษตร จากแรงลม และแสงอาทิตย์ เพื่อลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและลดค่าใช้จ่ายในการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ

๒. สนับสนุนเอกชนในประเทศให้เข้ามาลงทุนในการสำรวจและจัดหาแหล่งพลังงานธรรมชาติในรูปของความร่วมมือในลักษณะพันธมิตรธุรกิจระหว่างภาครัฐกับเอกชนให้มากยิ่งขึ้น

๓. เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจและวินัยในการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าและประหยัดให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปอย่างเร่งด่วน อย่างเป็นระบบ ทั้งถึงและอย่างต่อเนื่อง

๑๖. นโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑. ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการผลิตและการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการแปรรูปและการเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตผลทางการเกษตร และทรัพยากรธรรมชาติภายในประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒. วางแผนความต้องการกำลังคน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเร่งรัดการผลิตกำลังคนด้านนี้เพียงพอ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวตามแผน เพื่อสนองความต้องการของประเทศ

๓. ปฏิรูประบบกฎหมาย และโครงสร้างระบบราชการ องค์กรมหาชน และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ทันสมัยและสอดคล้องกับ ความต้องการของประเทศ

๔. ส่งเสริมความก้าวหน้าและความมั่นคงของนักวิทยาศาสตร์และ นักเทคโนโลยีให้เท่าเทียมกันทั้งในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ และในองค์กรมหาชน

๕. ประสานความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่าง ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และสถาบันทางการศึกษาในรูปของเครือข่าย อย่างมีประสิทธิภาพและประหยัด

๑๗. นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างรู้คุณค่า พัฒนา แบบยั่งยืน อนุรักษ์และดูแลรักษาหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ลูกหลานตลอดไป

๒. ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปให้ฟื้นคืนกลับมา ดั้งเดิมหรือดีกว่าเดิม

๓. ส่งเสริม และสนับสนุนให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างถูกต้องตาม กฎหมายอย่างเป็นระบบอย่างทั่วถึง และอย่างต่อเนื่องในอันที่จะช่วยกันอนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ทรัพยากรธรรมชาติและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลตามระบบนิเวศวิทยา ที่ดี

๔. ปฏิรูประบบกฎหมายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัยและสามารถบังคับใช้ได้อย่างจริงจังในการฟื้นฟู อนุรักษ์ ดูแลรักษา และควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมอยู่เสมอ

๕. ปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเพื่อป้องกันและปราบปรามผู้สร้างมลพิษในรูปแบบต่างๆ ตั้งแต่กระบวนการอนุญาต อนุมัติให้ดำเนินธุรกิจที่อาจจะก่อให้เกิดมลพิษ และการควบคุมตรวจสอบสถานประกอบการอย่างเคร่งครัด

๖. สร้างจิตสำนึก และบังคับใช้กับประชาชน และผู้ประกอบการที่สร้างปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับสังคม ผู้นั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายตามสภาพของปัญหานั้นๆ เสมอ

๗. ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่า พัฒนาแบบยั่งยืน อนุรักษ์ฟื้นฟูและไม่ก่อให้เกิดปัญหากับสิ่งแวดล้อม

๘. ส่งเสริมธุรกิจที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยยกเว้น ภาษี และสิทธิพิเศษในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งภาษีการนำเข้าซึ่งวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องจักรกล และเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการกำจัดมลพิษและการรักษาสิ่งแวดล้อม

๑๘. นโยบายการท่องเที่ยวและกีฬา

๑. จัดพิมพ์แผนที่และเอกสารแนะนำแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญๆ ทั่วประเทศ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำข้อมูลข่าวสารเผยแพร่แก่นักท่องเที่ยว ทั้งที่เป็นชาวไทยและต่างประเทศ

๒. ให้ความร่วมมือกับสถาบันทางการศึกษาทั้งในภาครัฐและเอกชน ในอันที่จะบรรจุความรู้ความเข้าใจในประโยชน์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและ กีฬาไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต และพัฒนามัคคุเทศก์มืออาชีพที่มีความรู้ความสามารถและคุณธรรมอย่างเพียงพอ

๔. ประสานความร่วมมือกับส่วนราชการและสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้ความปลอดภัยและความเป็นธรรมแก่นักท่องเที่ยว ทั้งที่เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศ

๕. ปฏิรูประบบการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นธุรกิจที่เกื้อกูลกันและกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

๖. ส่งเสริม และสนับสนุนให้บรรจุความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของการพลศึกษาและการกีฬาไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนทุกระดับ

๗. ส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปออกกำลังกายเป็นประจำเพื่อป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ เพื่อเสริมสร้างพลานามัยที่สมบูรณ์และเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูได้เป็นอย่างดีอีกทางหนึ่ง

๘. ส่งเสริม และสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด ภาค และระดับประเทศ

๙. ส่งเสริม และสนับสนุนการสร้างนักกีฬามืออาชีพประเภทต่างๆ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

๑๕. นโยบายกระบวนการยุติธรรม

๑. ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย กระบวนการยุติธรรม ทั้งที่เป็นตัวบทกฎหมาย และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง ในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้กระบวนการยุติธรรมสามารถรับใช้สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๒. ดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย คู่คุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ให้มีประสิทธิภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

๓. ปฏิรูประบบงานของกระบวนการยุติธรรม ให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างรวดเร็ว และเท่าเทียมกัน

๔. สร้างระบบและกลไกที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรมมากยิ่งขึ้น

๕. ปฏิรูประบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในกระบวนการยุติธรรม ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับสิทธิประโยชน์ที่ใกล้เคียงกันหรือเท่าเทียมกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ข้อบังคับพรรคัมมาธิปไตย พ.ศ. ๒๕๕๖

เพื่อให้การดำเนินกิจการของพรรคสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พุทธศักราช ๒๕๕๑ คณะผู้จัดตั้งพรรคโดยความเห็นชอบของที่ประชุมจัดตั้งพรรคัมมาธิปไตยจึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคธัมมาธิปไตย พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับ
จดแจ้งการจัดตั้งพรรคธัมมาธิปไตย

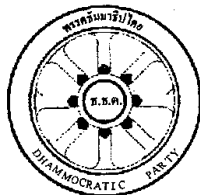
หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อว่า “พรรคธัมมาธิปไตย” เรียกชื่อย่อว่า “ธ.ธ.ต.”
เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “DHAMMOCRATIC PARTY” และ เรียกชื่อย่อภาษา
อังกฤษว่า D.P.

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

๔.๑ เครื่องหมายพรรคธัมมาธิปไตย ประกอบขึ้นด้วย รูปวงกลม
ธรรมจักรแปดแฉก มีพื้นสีขาวหมายถึงพระศาสนา วงนอกสุดเป็นสีแดง หมายถึง
ชาติ วงในถัดไปเป็นสีน้ำเงิน หมายถึง พระมหากษัตริย์ ระหว่างวงกลมทั้งสองมีชื่อ
“พรรคธัมมาธิปไตย” อยู่ตรงกลางด้านบนของวงกลมธรรมจักรและมีชื่อเป็นภาษา
อังกฤษ “DHAMMOCRATIC PARTY” อยู่ตรงกลางด้านล่างของวงกลมธรรมจักร
ถัดจากวงสีน้ำเงินเป็นวงล้อมรอบธรรมจักรแปดแฉกที่มีขนาดเท่ากันและเป็นสีเหลือง
หมายถึง อริยมรรคมีองค์แปด ซึ่งมีฐานเป็นรูปดอกบัวสีแดง หมายถึง ความเจริญ
รุ่งเรืองของพระศาสนา ตั้งอยู่บนวงกลมสีดำ หมายถึง ความอดทนและหนักแน่นที่จะ
กระทำความดี ถัดจากนั้นมีวงกลม ด้านในที่สุดล้อมรอบเป็นชื่อย่อพรรคธัมมาธิปไตย
“ธ.ธ.ต.” ดังภาพต่อไปนี้

๔.๒ ตราวางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคเป็น
เครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตามข้อ ๔.๑ หากแต่ใช้สีเดียวกันทั้งหมด

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร เลขที่ ๕๔๘
ถนนเจริญนคร ๕๐ ตำบลบางลำภูล่าง เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร

การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ
บริหารพรรค โดยมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖ สาขาพรรคที่ได้รับการอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดให้เรียกชื่อว่า
“พรรคธัมมาธิปไตย สาขา.....” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

หมวด ๒

สมาชิกภาพ สิทธิ และหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ส่วนที่ ๑

สมาชิกภาพ

ข้อ ๗ สมาชิกพรรคพรรคธัมมาธิปไตย มี ๓ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

(๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๘ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรค หรือผู้ทรง
คุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิก
และสมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง แต่มีสิทธิเหมือนสมาชิกสามัญทุกประการ

ข้อ ๕ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๐ สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้โดยไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๑ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกพรรค

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก
- (๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๔) ไม่เป็นคนที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

หรือบุคคลล้มละลาย

- (๕) ไม่ถูกคุมขังโดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๖) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
- (๗) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต พันเพื่อน ไม่สมประกอบ
- (๘) ไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่น
- (๙) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น

พระประมุข

(๑๐) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรค และจะปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๒ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรค แล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๓ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิก ต้องทำเป็นหนังสือและมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าสามคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าว การออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิก ให้ออกเสียงเป็นเอกฉันท์

ข้อ ๑๔ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๕ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๑

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออก

(๕) ศาลมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๖ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๕ (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยมติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญและศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าว มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคอื่นได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๗ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ และสมาชิกสมทบ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรคและมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงทะเบียนรับหนังสือแล้ว

ส่วนที่ ๒

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๘ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป

(๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าว ย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้คือ

(๕.๑) สามารถอธิบายอุดมการณ์ วิสัยทัศน์ และข้อบังคับของพรรคให้ประชาชนเข้าใจ และยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

(๕.๒) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือบกพร่องจนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป

(๕.๓) เป็นผู้ที่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตนตามอุดมการณ์ของพรรคจนปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค

(๕.๔) มีคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ทางด้านวิชาการหรือประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

(๖) สมาชิกพรรคมีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๖.๑) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(๖.๒) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือ

(๖.๓) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเห็นว่ามีมติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใด จะขัดต่อสถานะหรือการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญหรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข มีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีมติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขให้มีมติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๑๕ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมการณ์ของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด

(๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้

หมวด ๓

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

และประชาชนทั่วไป

ส่วนที่ ๑

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

(๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว

(๒) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศ เพื่อความเจริญและสันติสุขของปวงชนชาวไทย

(๓) พรรคจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิกพรรคด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสมและตามฐานะานุรูป

(๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๒

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๑ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองในระบบประชาธิปไตยบนวิถีทางระบบ

รัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้มีการกำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชน โดยทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ ตามความจำเป็น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุน การรวมตัวกันในรูปแบบของชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมีพึงได้

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคโดยสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางศาสนา เพื่อให้มวลสมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน อย่างน้อยสมาชิกพรรคทุกคนจะต้องตั้งอยู่ในศีลอันดีงาม

หมวด ๔

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๒ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรไว้ ดังนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์และนโยบายของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรครวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องมีความกล้าแสดงออกอย่างสุภาพ และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมตามหลักธรรมของศาสนา

(๖) ผู้ปฏิบัติงานพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคล แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่มีมติไว้
ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการเสริมสร้างและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการยกย่อง เชิดชู และเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์

(๒) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมายเป็นแบบให้มวลสมาชิกได้

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารอุดมการณ์ นโยบาย และข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่นเข้าเป็นสมาชิก

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) มีการพัฒนาตนเองเสมอเพื่อก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและประสิทธิภาพของทีมงานต่าง ๆ ในพรรค

(๗) เสียสละเพื่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ข้อ ๒๔ ให้มีคณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณขึ้นมาคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งหัวหน้าพรรคเลือกจากคณะกรรมการบริหารพรรคและเสนอให้คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นชอบโดยให้มีอำนาจและหน้าที่ในการดูแลรักษาระเบียบวินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก ตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาตามข้อกล่าวหาสมาชิก รวมทั้งออกกฎและระเบียบว่าด้วยวินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๕ สมาชิกผู้ใดกระทำการอันเป็นการผิดวินัยและละเมิดจรรยาบรรณพรรคต้องได้รับโทษ ดังนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ภาคทัณฑ์

(๓) ให้ขาดจากสมาชิกภาพ

ให้คณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณเสนอความเห็นไปยังคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณาโทษตามกฎหมายและระเบียบที่ว่าด้วยวินัยและจรรยาบรรณพรรค

หมวด ๕

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค เป็นองค์กรหลัก ในการบริหารพรรคโดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ ซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี บริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคนแต่ไม่เกินสี่สิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคนในการเสนอชื่อเป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๖ พรรคหนึ่ง

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒) ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ที่ประชุมใหญ่กำหนด ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๓) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน

ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรค ไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี หรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนทั่วไป

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินหนี้สินต่อทางราชการ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ตามข้อ ๒๘

(๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๑๐) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ให้ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายใน สี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามอุดมการณ์พรรค นโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคและมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎ ระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตาม อุดมการณ์พรรค นโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรในส่วนของพรรค และของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงิน ที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(๔.๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี รายชื่อ โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมทั้งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรค ยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๔.๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่างๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงานและอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและขุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนวยความสะดวกต่างๆ และกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ ของพรรค คณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างประจำพรรค หรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค

(๑.๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของพรรค

(๑.๒) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑.๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(๑.๔) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(๑.๕) เป็นผู้ลงนามประกาศอุดมการณ์พรรค นโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค กฎ ระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(๑.๖) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการบริหารพรรค หรือคณะกรรมการอื่นๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(๑.๗) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(๑.๘) อำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจและหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค

(๓.๑) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๓.๒) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓.๓) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓.๔) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจและหน้าที่ตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณูฉีก มีอำนาจและหน้าที่ในการควบคุมรายรับ-รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีอำนาจและหน้าที่

(๖.๑) แดงมดที่ประชุมของพรรค และแดงมดกัฉการต่างๆ ของพรรค

(๖.๒) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) ธรรมเนียมการอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมดคณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรคสมาชิก

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญเข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรคแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์และนโยบายของพรรค

หมวด ๖

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคนประกอบด้วย

(๒.๑) หัวหน้าพรรค

(๒.๒) รองหัวหน้าพรรค

(๒.๓) เลขานุการพรรค

(๒.๔) รองเลขานุการพรรค

(๒.๕) กรรมการอื่นๆ

ข้อ ๓๖ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่างๆ ของพรรค ได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาทั้งปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรทางการเมืองต่างๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารของพรรค

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค ในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม ศาสนา วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์

เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมและอื่น ๆ คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสม และให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐและระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘ การจัดตั้งคณะกรรมการของพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคนประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธานไม่เกินสามคน และเลขานุการอีกหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดหาผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และพร้อมที่จะรายงานข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้น ๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และต่อสาธารณชนหรือต่อรัฐสภาและรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชนในนามของพรรค

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค ประธานคณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาวะ และขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค มีอายุอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือ ถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๑ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทำ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งประสานงานต่างๆ

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค รวมทั้งประสานงาน ต่างๆ ในกิจการด้านรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่างๆ จากรัฐสภา เพื่อศึกษาและติดตามบทบาทของ รัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ข้อ ๔๒ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรค อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและ ผู้ช่วยจำนวนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๓ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยกลุ่มงาน ดังนี้

๔๓.๑ กลุ่มบริหาร มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(๑.๑) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(๑.๒) จัดกิจกรรมหาทุน

(๑.๓) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(๑.๔) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(๒.๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของ

พรรค

(๒.๒) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(๒.๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์ และติดตามผล

(๒.๔) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในยามปกติ

และในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

(๓.๑) บริหารในการจัดพิมพ์ รับ - ส่งเอกสาร

(๓.๒) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค

(๓.๓) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(๓.๔) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัย

ของสำนักงาน

๔๓.๒ กลุ่มการเมือง มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานสมาชิก

(๑.๑) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียน

ประวัติ

(๑.๒) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้าง

พรรค

(๒) งานกิจการสภา

(๒.๑) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภา ฯ รัฐสภา

และกรรมการ

(๒.๒) ติดตามวาระการประชุมสภา ฯ รัฐสภา และ

ผลการประชุมสภา หรือรัฐสภา

(๒.๓) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมการของพรรค

และกรรมการรัฐสภาของพรรค

(๓) งานติดต่อประสานงาน

(๓.๑) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ

บริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิก

พรรค

(๓.๒) เตรียมเอกสารต่างๆ เพื่อตอบโต้ในประเด็น

ที่เกี่ยวข้อง

๔๓.๓ กลุ่มวิชาการ มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(๑.๑) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค

เพื่อจัดทำนโยบายและแผน

(๑.๒) จัดทำบันทึกและรายการประชุมสัมมนา

(๑.๓) ประสานส่วนราชการและพรรคการเมืองอื่น ๆ

ตลอดจนองค์กรเอกชน

(๑.๔) จัดทำแผนงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนา

ท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

(๒.๑) ร่างกฎหมาย ญัตติ หรือกระทู้

(๒.๒) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่างๆ

(๒.๓) งานบริการด้านกฎหมาย

(๒.๔) ให้คำแนะนำทางกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(๓.๑) เตรียมข้อมูลการอภิปรายให้สมาชิกสภา

ผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการของพรรค กรรมการ
ต่างๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(๓.๒) จัดทำเอกสารวิชาการต่างๆ

(๓.๓) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐและภาค

เอกชน

(๓.๔) จัดงานห้องสมุดทางการเมือง

(๓.๕) จัดระบบบริการข้อมูลแก่สมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎร สมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

๔๓.๔ กลุ่มวางแผนและประเมินผล มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานวางแผนและประเมินผล มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑.๑) จัดการประชุมทำแผนยุทธศาสตร์ของพรรค

ในรอบห้าปี

(๑.๒) จัดทำแผนปฏิบัติการ หรือโครงการในแต่ละปี

(๒) งานประเมินผลในแต่ละโครงการ

(๒.๑) ทำรายงานความก้าวหน้าเสนอคณะกรรมการ

บริหารพรรค

(๒.๒) เป็นที่ปรึกษาหัวหน้าโครงการในการปรับปรุง

แก้ไขโครงการ

(๒.๓) ทำรายงานเสนอคณะกรรมการบริหารพรรค

เมื่อสิ้นสุดโครงการ

๔๓.๕ กลุ่มปฏิบัติการ มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานแผนปฏิบัติการให้จัดทำเป็นโครงการที่ชัดเจน

โดยระบุกิจกรรมต่างๆ พร้อมด้วยวัตถุประสงค์และระยะเวลา

(๒) งานเสนอความก้าวหน้าและปิดโครงการ จะต้องทำ

รายงานความก้าวหน้าอยู่เสมอตามระยะเวลาที่ตกลงกับผู้อำนวยการกลุ่ม จนกระทั่ง
ปิดโครงการ

กลุ่มงานดังกล่าวข้างต้น เลขานุการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๔ ในท้องที่ใดมีสมาชิกตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไปประสงค์จะจัดตั้งสาขาพรรค ให้สมาชิกแจ้งให้เลขานุการพรรคทราบพร้อมทั้งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรค รายชื่อ อาชีพ และที่อยู่ ถ้าเลขานุการพรรคเห็นชอบแล้วจึงแจ้งให้สมาชิกทราบ และรายงานให้หัวหน้าพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคทราบ

ข้อ ๔๕ เมื่อเลขานุการพรรคให้ความเห็นชอบแล้ว ให้สมาชิกสาขาพรรค จัดให้มีการประชุมใหญ่สมาชิกสาขาพรรคนั้น เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ภายในสามสิบวัน

๔๕.๑ เมื่อที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้หัวหน้าพรรครายงานให้นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่จัดตั้งสาขาพรรคเสร็จ

๔๕.๒ เมื่อหัวหน้าพรรคได้รับหนังสือรับรองการจัดตั้งสาขาพรรค จากนายทะเบียนแล้วให้แจ้งเลขานุการพรรคทราบ

ข้อ ๔๖ คณะกรรมการสาขาพรรคประกอบด้วยประธานสาขาพรรค รองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน เลขานุการสาขาพรรค รองเลขานุการสาขาพรรคหนึ่งคน เหนรัญญิกสาขาพรรค โฆษกสาขาพรรค และกรรมการอื่นอีกไม่เกินสามคน

๔๖.๑ ในกรณีที่เลขาธิการพรรคเห็นว่าคณะกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ให้เลขาธิการพรรคเสนอเรื่องให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่งได้

๔๖.๒ กรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ข้อ ๔๗ หากกรรมการสาขาพรรคนอกจากประธานสาขาพรรคว่างลงก่อนครบกำหนดสามเดือนให้กรรมการสาขาพรรคดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกในเขตเลือกตั้งของสาขานั้นเข้าแทนตำแหน่งที่ว่าง

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคว่าง ให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งประธานสาขาพรรคภายในหกสิบวัน

ข้อ ๔๙ ถ้ามีตำแหน่งกรรมการว่างกว่ากึ่งหนึ่ง ให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งและจัดให้มีการประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่ทั้งคณะ

(๑) ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสาขาพรรคเหลืออยู่ ให้เลขาธิการพรรคดำเนินการให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่

(๒) ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๕๐ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้น

ข้อ ๕๑ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการขยายจำนวนสมาชิกในเขตพื้นที่ของสาขา
- (๒) ให้การศึกษาอบรมอุดมการณ์และนโยบายของพรรคแก่สมาชิก
- (๓) เผยแพร่อุดมการณ์ แนวนโยบาย และกิจกรรมของพรรคแก่ประชาชน

ทั่วไป

(๔) รณรงค์ช่วยเหลือและสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคให้ได้รับการเลือกตั้ง

- (๕) ดำเนินกิจกรรมร่วมกับมวลชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
- (๖) บริหารกิจการภายในของสาขาพรรค
- (๗) เสนอชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทุกระดับต่อหัวหน้าพรรค
- (๘) จัดทำแผนงาน แผนงบประมาณ และแผนจัดหาทุนเสนอต่อหัวหน้าพรรค
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๗

การบริหารงานพรรค

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕๒ การบริหารงานของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) ที่ประชุมใหญ่
- (๒) คณะกรรมการบริหารพรรค

- (๓) คณะผู้บริหารพรรค
- (๔) ผู้บริหารพรรค
- (๕) ที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรี
- (๖) ที่ประชุมรัฐมนตรี
- (๗) ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๒

ที่ประชุมใหญ่พรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๓ ที่ประชุมใหญ่เป็นองค์กรสูงสุดของพรรค

การประชุมใหญ่ของพรรคมีสองกรณี คือ

(๑) การประชุมใหญ่สามัญ หมายถึง การประชุมที่คณะกรรมการบริหารพรรค จัดให้มีการประชุมปีละหนึ่งครั้ง

(๒) การประชุมใหญ่วิสามัญ หมายถึง การประชุมที่กระทำโดยมติของคณะกรรมการบริหารพรรคหรือโดยคำร้องขอเป็นหนังสือของผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุม โดยต้องระบุดังสาเหตุที่ต้องให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ

ข้อ ๕๔ ผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุมในที่ประชุมใหญ่มีดังนี้

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ตัวแทนสมาชิกซึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคเลือกสาขาพรรคละ ๓ คน

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) รัฐมนตรีในขณะนั้น

(๕) ประธานสาขาพรรคหรือผู้แทนในฐานะผู้แทนของสาขาพรรค

(๖) สมาชิกกิตติมศักดิ์ หรือที่ปรึกษาพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๕ การประชุมใหญ่จะต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุมทั้งหมด

ข้อ ๕๖ ให้หัวหน้าพรรคทำหน้าที่ประธาน และเลขานุการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

ข้อ ๕๗ การดำเนินกิจการต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคคือ

(๑) การเปลี่ยนแปลงอุดมการณ์และนโยบายของพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับของพรรค

(๓) การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) รับรองการเงินประจำปีของพรรค

(๕) การอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง หรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดไว้

(๖) การอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดเป็นคราวๆ ไป

ข้อ ๕๘ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๕ มติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๐ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๑ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๕๖ มาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๖๒ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๖๓ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๔ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๓

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๕ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่ง รวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๖ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรค มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธาน

สาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๗ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๘

การบริหารงบประมาณ

ข้อ ๖๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่ควบคุม ดูแล และรับผิดชอบการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีตามข้อ ๕๕ และรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรค

ข้อ ๖๙ บัญชีของพรรคและบัญชีของสาขาพรรค ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน

บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๗๐ พรรคและสาขาพรรคต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายในวันสิ้นปีปฏิทินที่ได้จดแจ้งการจัดตั้งขึ้นและครั้งต่อไปเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีปฏิทิน

การปิดบัญชีให้จัดทำงบการเงินซึ่งประกอบด้วยงบดุล และงบรายได้ และค่าใช้จ่ายของพรรค กรณีที่มีสาขาพรรคให้รวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคทุกสาขาพรรคด้วย

งบดุลต้องแสดงรายการสินทรัพย์ หนี้สิน และทุนของพรรค

งบรายได้และค่าใช้จ่ายต้องแสดงที่มาของรายได้ ซึ่งได้รับจากเงินบริจาค เงินสนับสนุนจากรัฐและรายได้อื่นที่มีกับการใช้ไปของค่าใช้จ่ายดำเนินการของพรรค โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต้องแสดงไว้โดยชัดเจน

งบดุลต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

ข้อ ๗๑ งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบและรับรองแล้ว ต้องเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคเพื่ออนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้า และปิดประกาศไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคและสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้วตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าพรรคต้องรับรองความถูกต้องร่วมกับเหรัญญิกพรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชี ตามข้อ ๕๕

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค ดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้จัดสรรเป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้จัดสรรแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

ข้อ ๑๓ ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการพรรค

ข้อ ๑๔ ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ซึ่งต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ข้อ ๑๕ บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรัญญิก พรรคนำไปฝากกับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ข้อ ๑๖ ให้กรรมการบริหารพรรคจำนวนสองคน เป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อส่งจ่ายในนามของพรรคตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๗๗ การบริหารการเงินและการบัญชีของสาขาพรรค ให้นำความในหมวดนี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๘ การเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการเงินที่คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนด

หมวด ๕

การคัดเลือกบุคคลและการจัดตั้งรัฐบาล

ส่วนที่ ๑

การคัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๗๕ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคคัดเลือกบุคคลที่จะลงสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๗๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาตัดสินชี้ขาดว่าจะคัดเลือกผู้ใดลงสมัคร ซึ่งในการนี้คณะกรรมการบริหารพรรคอาจพิจารณาคัดเลือกบุคคลอื่น นอกเหนือไปจากที่คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งเสนอชื่อขึ้นมาก็ได้

ส่วนที่ ๒

การจัดตั้งรัฐบาล

ข้อ ๗๗ ในที่ประชุมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นเป็นผู้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาว่าจะจัดตั้งรัฐบาลร่วมรัฐบาล หรือถอนตัวจากการร่วมรัฐบาลหรือไม่

ส่วนที่ ๓

การคัดเลือกบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อ ๘๒ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานกรรมการสามัญ และกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ตามรายชื่อที่ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ

การลงคะแนนเสียงเพื่อคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้ใช้วิธีการลงคะแนนเสียงโดยวิธีลับ และในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้หัวหน้าพรรคชี้ขาด

ข้อ ๘๓ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนด

หมวด ๑๐

การตีความข้อบังคับและการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ อุดมการณ์ และนโยบายพรรค

ส่วนที่ ๑

การจัดตั้งรัฐบาล

ข้อ ๘๔ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้มีอำนาจตีความข้อบังคับ การตีความต้องมีคะแนนเสียงมากกว่าสองในสามของคณะกรรมการบริหารพรรคที่เข้าร่วมประชุม

ข้อ ๘๕ ในกรณีที่มีสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เห็นว่ามติหรือข้อบังคับในเรื่องใดของพรรคจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ หรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญ หรือขัดแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข มีสิทธิร้องขอให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ที่ประชุมใหญ่วินิจฉัยว่ามติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขให้มติหรือข้อบังคับดังกล่าวนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ส่วนที่ ๒

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ อุดมการณ์ และนโยบายของพรรค

ข้อ ๘๖ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ อุดมการณ์ และนโยบายของพรรค จะกระทำได้โดยหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) จากมติของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่ หรือ

(๒) จากข้อเสนอของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าสามร้อยคนจากทุกภาค ไม่น้อยกว่าภาคละห้าสิบคน

(๓) การเปลี่ยนแปลงอุดมการณ์ นโยบาย และข้อบังคับพรรค ตามข้อเสนอของสมาชิก ตาม (๒) ให้ทำเป็นหนังสือเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมด้วยข้อความและเหตุผลที่ขอเปลี่ยนแปลงเมื่อหัวหน้าพรรคได้รับหนังสือแล้วให้รีบเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา เพื่อเสนอที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) การออกเสียงเพื่อลงมติตาม (๑) และ (๒) ในที่ประชุมใหญ่นั้นจะต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่เข้าประชุมจึงจะเปลี่ยนแปลงได้

หมวด ๑๑

การรวมพรรค การเลิก หรือยุบพรรค

ส่วนที่ ๑

การรวมพรรค

ข้อ ๘๗ การรวมพรรคอาจเป็นการรวมกันเพื่อจัดตั้งเป็นพรรคการเมืองใหม่หรืออาจเป็นการรวมพรรคการเมืองเดียวกับอีกพรรคการเมืองที่เป็นหลักก็ได้

ข้อ ๘๘ การรวมพรรคจะต้องขอความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ของพรรค

ส่วนที่ ๒

การเลิกหรือยุบพรรค

ข้อ ๘๙ พรรคยอมเลิกหรือยุบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

- (๑) มีจำนวนสมาชิกเหลือไม่ถึงสิบห้าคน
- (๒) มีการยุบพรรคไปรวมกับพรรคการเมืองอื่น
- (๓) มีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญยุบพรรค

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคชัยมาธิปไตย

คณะกรรมการบริหารพรรคชัยมาธิปไตย จำนวน ๑๖ คน คือ

๑. นายสุพัฒน์ ชุมช่วย	หัวหน้าพรรค
๒. นายดอนสวัสดิ์ ชาติเมธี	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายสวัสดิ์ ทองมีเพชร	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายสุรพงษ์ แวนแก้ว	เลขาธิการพรรค
๕. นายอำพน จันทพัฒน์	รองเลขาธิการพรรค
๖. นางสาวชมพร ตีมากรณ์	เหรัญญิกพรรค
๗. นายกมล ศรีนอก	โฆษกพรรค
๘. นายชาญชัย กุลพงษ์	กรรมการบริหารพรรค
๙. นายสมชาย นิติธรรมสกุล	กรรมการบริหารพรรค
๑๐. นางสาวอัมพร จันทรัตน์	กรรมการบริหารพรรค
๑๑. นายวรพงษ์ ไพรินทร์	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นายสันติ ฉัตรชัยเวช	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นายนพดล มะลิกุล	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นายดวงแก้ว คารินทา	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นางสาวกฤตชญา ปุระณะวณิชย์	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นายคำผุ นาโคช้าง	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง